

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

3. december 1992 *

I sag C-86/90,

angående en anmodning, som Supreme Court of Ireland i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Thomas Anthony O'Brien

mod

Ireland, Attorney General og Minister for Agriculture and Food,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3a, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 90, s. 13), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 764/89 af 20. marts 1989 (EFT L 84, s. 2),

har

* Processprog: engelsk.

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden M. Zuleeg, samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida og F. Grévisse,

generaladvokat: F.G. Jacobs
justitssekretær: fuldmægtig D. Triantafyllou,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Thomas A. O'Brien ved Barrister Derrick Wyatt og Solicitor Brian A. Carroll

— den irske regering ved Chief State Solicitor Louis J. Dockery, som befuldmægtiget

— Det Forenede Kongerige ved R. M. Caudwell, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Patrick Hetsch og Christopher Docksey, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 27. februar 1992 er afgivet mundtlige indlæg af Thomas A. O'Brien ved Barristers Derrick Wyatt og J. McBratney, af den irske regering ved Hugh Geoghegan, SC, og Brian Lenihan, JC, som befuldmægtigede, af Det Forenede Kongerige ved Barrister David Anderson og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 8. april 1992,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved kendelse af 2. marts 1990 indgået til Domstolen den 22. marts s.å. har Supreme Court of Ireland i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 3a, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 90, s. 13), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 764/89 af 20. marts 1989 (EFT L 84, s. 2).
- 2 Spørgsmålet er blevet rejst under en retssag mellem Thomas Anthony O'Brien og Ireland, Attorney General og Minister for Agriculture and Food vedrørende de betingelser, som sidstnævnte har indført for tildeling af en referencemængde i henhold til ordningen om tillægsafgift på mælk.
- 3 T. A. O'Brien, der er landmand i Irland, påtog sig en ikke-markedsføringsforpligtelse i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 af 17. maj 1977 om indførelse af en præmieordning for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægsbesætninger (EFT L 131, s. 1) for perioden fra den 28. oktober 1979 til den 27. oktober 1984. Den 24. juni 1989 indgik han midlertidige samarbejdsaftaler (joint ventures) med sin bror om forpagtning af 40 køer og 60 acres landbrugsjord tilhørende broren, som han lagde til sin egen bedrift. Samme dag indgik han en interessentskabskontrakt (partnership agreement) med broren, i henhold til hvilken han som kapitalindskud i selskabet skulle holde køerne og dyrke jorden.
- 4 Den 24. juni 1989 indgav O'Brien ligeledes til de kompetente irske myndigheder en ansøgning om tildeling af en specifik referencemængde i henhold til artikel 3a i den ændrede forordning nr. 857/84. Den 28. august 1989 fik han tildelt en midlertidig specifik referencemængde på 39 803 gallons. I skrivelsen om tildelingen af denne mængde anførtes det imidlertid, at han for at opfylde de gældende betingelser for endelig tildeling af denne mængde, skulle godtgøre, at der var leveret en mælkemængde af det krævede omfang på grundlag af de jorder, han havde drevet ved udløbet af ikke-markedsføringsperioden.

- 5 O'Brien fandt, at denne betingelse var i strid med fællesskabsretten, og anlagde derfor sag med henblik på at få fastslået, at han er berettiget til en specifik referencemængde på grundlag af samtlige de produktionsenheder, han driver i Fællesskabet. I forbindelse med denne sag har Supreme Court of Ireland, der behandler sagen som sidste instans, besluttet at udsætte denne og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er det med henblik på opfyldelsen af betingelsen i artikel 3a, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 (indføjet ved artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 764/89) nødvendigt, at den mælkemængde, som produceres til direkte salg og/eller levering, produceres alene på grundlag af den del af bedriften, hvis produktion blev anvendt som reference ved beregningen af ikke-markedsførings- eller omstillingspræmien, og som den pågældende producent drev ved udløbet af ikke-markedsførings- eller omstillingsperioden?«

- 6 Vedrørende hovedsagens faktiske omstændigheder, de relevante fællesskabsbestemmelser, retsforhandlingernes forløb samt de skriftlige indlæg til Domstolen henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

- 7 Med det forelagte spørgsmål ønskes i alt væsentligt oplyst, om artikel 3a, stk. 3, i den ændrede forordning nr. 857/84 med henblik på endelig tildeling af en specifik referencemængde skal fortolkes således, at der kun kan tages hensyn til salg eller leverancer af mælk fra en bedrift, således som denne bestod ved påtagelsen af ikke-markedsførings- eller omstillingsforpligtelsen, eller om der ligeledes kan tages hensyn til salg eller leverancer af mælk fra produktionsenheder, som er blevet lagt sammen med den pågældende bedrift mellem tidspunktet for udløbet af ikke-markedsførings- eller omstillingsperioden og tidspunktet for den midlertidige tildeling af den specifikke referencemængde.

- 8 Indledningsvis bemærkes, at det i artikel 3a, stk. 1, i forordning nr. 857/84, som ændret ved forordning nr. 764/89, bestemmes, at de producenter, hvis

ikke-markedsførings- eller omstillingsperiode i overensstemmelse med en forpligtelse, der er indgået i henhold til forordning nr. 1078/77, udløber efter den 31. december 1983, henholdsvis efter den 30. september 1983, midlertidigt kan få tildelt en specifik referencemængde på de i litra a), b) og c) anførte betingelser. I litra a) betinges tildelingen af en midlertidig specifik referencemængde af, at den pågældende »ikke har ... overdraget hele sin mælkebedrift inden udløbet af ikke-markedsførings- eller omstillingsperioden«; i litra b) anføres dernæst som betingelse, at den pågældende »til støtte for sin ansøgning ... godtgør, at han er i stand til på sin bedrift af producere en mængde svarende til den ansøgte referencemængde«.

- 9 I ovennævnte artikel 3a, stk. 3 bestemmes følgende:

»Såfremt producenten senest to år fra den 29. marts 1989 på en for den kompetente myndighed tilfredsstillende måde kan godtgøre, at han faktisk har genoptaget direkte salg og/eller levering, og såfremt dette direkte salg og/eller denne levering i de sidste tolv måneder er lig med eller større end 80% af den foreløbige referencemængde, tildeles den særlige referencemængde endeligt. I modsat fald føres den foreløbige referencemængde tilbage til fællesskabsreserven i sin helhed. Størrelsen af det direkte salg og/eller de faktiske leveringer bestemmes på baggrund af udviklingen i produktionsrytmen i producentens bedrift, de sæsonbestemte forhold og enhver usædvanlig omstændighed.«

- 10 Gennemførelsesbestemmelserne for tillægsafgiften er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1546/88 af 3. juni 1988 (EFT L 139, s. 12), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1033/89 af 20. april 1989 (EFT L 110, s. 27). Disse bestemmelser er blevet udstedt i henhold til bemyndigelsen i artikel 5c, stk. 7, i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 I, s. 169), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 856/84 af 31. marts 1984 (EFT L 90, s. 10).

- 11 I henhold til artikel 3a, stk. 1, i den ændrede forordning nr. 1546/88 skal ansøgningen om tildeling af en specifik referencemængde i henhold til artikel 3a, stk. 1, i den ændrede forordning nr. 857/84 indsendes af den pågældende producent »til den kompetente myndighed, som medlemsstaten har udpeget, efter de af denne medlemsstat fastsatte bestemmelser, hvis producenten kan bevise, at han endnu helt eller delvis leder den samme bedrift som på tidspunktet for ... godkendelse af ansøgningen om præmie«.
- 12 Det følger af artikel 3a, stk. 1, i den ændrede forordning nr. 857/84 sammenholdt med artikel 3a, stk. 1, i den ændrede forordning nr. 1546/88, at en midlertidig tildeling af en specifik referencemængde er betinget af, at den pågældende producent endnu helt eller delvis driver den samme bedrift som den, han drev på det tidspunkt, da hans ansøgning om en præmie blev imødekommet, dvs. den bedrift, som var grundlaget for hans ikke-markedsførings- eller omstillingsforpligtelse. En sådan producent kan derfor kun påberåbe sig en ret til en foreløbig specifik referencemængde, såfremt han fortsat helt eller delvis driver den bedrift, som var grundlaget for forpligtelsen efter forordning nr. 1078/77. Han fortaber denne ret, når han ikke længere driver den samlede bedrift.
- 13 I tredje betragtning til forordning nr. 1033/89 anføres det, at formålet med forordningen er at sikre, at »ansøgningen kun kan stamme fra en producent, der i det mindste delvis leder de samme produktionsenheder som dem, han ledede ved indgivelsen af ansøgningen om præmie for ikke-markedsføring af mælk eller for omstilling«.
- 14 Det er på denne baggrund, at rækkevidden af artikel 3a, stk. 3, i den ændrede forordning nr. 857/84 skal fastlægges. Bestemmelsen skal forhindre, at der foretages en endelig tildeling af en specifik referencemængde til en producent, som faktisk ikke i den foreskrevne periode eller i det foreskrevne omfang har genoptaget salg eller leverancer af mælk, hvortil han midlertidigt har fået tildelt en specifik referencemængde.

- 15 Det skal imidlertid bemærkes, at der ikke findes bestemmelser i fællesskabsretten, hvorefter salg eller leverancer af mælk, der kan tages i betragtning ved den endelige tildeling af en specifik referencemængde, er begrænset alene til salg eller leverancer af mælk, der stammer fra den bedrift, som i sin helhed var grundlaget for ikke-markedsførings- eller omstillingsforpligtelsen. En sådan begrænsning vil desuden være i strid med den tilsigtede virkning med de ovenfor anførte bestemmelser, hvorefter producenterne bevarer deres ret til en specifik referencemængde i forbindelse med en delvis afståelse af bedriften.
- 16 Der er således ikke grundlag for at antage, at en producent, som har afstået en del af sin bedrift, fratages muligheden for at opnå en specifik referencemængde med den begrundelse, at produktionskapaciteten på den resterende del ikke gør det muligt at nå op på det krævede salgs- eller leveranceniveau, selv om denne mængde kan opnås, såfremt der tages hensyn til den pågældendes samlede produktion på bedriften, som den består på det tidspunkt, hvor den specifikke referencemængde tildeles midlertidigt.
- 17 Det forelagte spørgsmål må derfor besvares med, at ved endelig tildeling af en specifik referencemængde skal artikel 3a, stk. 3, i den ændrede forordning nr. 857/84 fortolkes således, at der ligeledes kan tages hensyn til salg eller leverance af mælk fra produktionsenheder, som er blevet lagt sammen med den pågældende bedrift mellem tidspunktet for udløbet af ikke-markedsførings- eller omstillingsperioden og tidspunktet for den midlertidige tildeling af den specifikke referencemængde, såfremt den pågældende producent endnu helt eller delvis driver den samme bedrift som han drev på tidspunktet for imødekommelsen af hans præmieansøgning.

Sagens omkostninger

- 18 De udgifter, der er afholdt af den irske regering, af Det Forenede Kongerige og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser kender

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Supreme Court of Ireland ved kendelse af 2. marts 1990, for ret:

Ved endelig tildeling af en særlig referencemængde skal artikel 3a, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter fortolkes således, at der ligeledes kan tages hensyn til salg eller leverance af mælk fra produktionsenheder, som er blevet lagt sammen med den pågældende bedrift mellem tidspunktet for udløbet af ikke-markedsførings- eller omstillingsperioden og tidspunktet for den midlertidige tildeling af den specifikke referencemængde, såfremt den pågældende producent endnu helt eller delvis driver den samme bedrift som han drev på tidspunktet for imødekommelsen af hans præmieansøgning.

Zuleeg

Moitinho de Almeida

Grévisse

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 3. december 1992.

J.-G. Giraud

M. Zuleeg

Justitssekretær

Formand for Tredje Afdeling